

La Beckett

1989-2019

XV OBRADOR D'ESTIU DE LA SALA BECKETT

Juliol 2020

La nova excepcionalitat



Cursos, lectures
dramatitzades, mostres
i xerrades, virtuals i
presencials, a dins i a
fora de la Beckett.

Amb el suport de:



Amb el patrocini de:



Amb la col·laboració de:

HANGAR.
ORG

MUHBA MUSEU D'HISTÒRIA
DE BARCELONA

En el marc de:



Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

Obrador d'estiu 2020. La nova excepcionalitat

Presentació	3
1. Cursos.....	4
1.1. Cursos presencials	4
1.2. Cursos virtuals	19
2. Lectures dramatitzades	27
2.1. Lectures del Grec que ens esperava.....	27
<i>Els gossos</i> de Nelson Valente (Argentina).....	28
<i>Història d'un senglar</i> de Gabriel Calderón (Uruguai)	30
<i>Pedro Páramo</i> de Juan Rulfo (Mèxic). Adaptació de Pau Miró (Catalunya)	32
<i>El combat del segle</i> de Denise Duncan (Costa Rica / Catalunya) .	35
2.2. Lectures de nova autoria catalana	37
<i>Idoti Iranti</i> d'Eu Manzanares.....	37
<i>94 minuts</i> de Sílvia Navarro.....	39
<i>No ens tornarem a veure</i> de Víctor Borràs.....	41
<i>Bisos blaus</i> de Roc Esquius.....	43
<i>Qui estigui lliure</i> de Xavi Buxeda.....	45
3. Taules rodones.....	47
La gestió humanitària de les epidèmies.....	47
Escenaris del postconfinament	48
Nova normalitat, vella normativitat?.....	49
4. Converses virtuals: teatre de l'Amèrica Llatina	50
Guillermo Calderón (Xile)	51
Conchi León (Mèxic)	52
Gabriel Calderón (Uruguai)	53
Manuela Infante (Xile)	54
Daniel Veronese (Argentina)	55
5. Mostres.....	56
Frontera. Laboratori Dramatúrgic d'Espectacle en Viu (o LABDRAM)	56
<i>Caminar per les línies de la mà com si fossin els anells d'un</i> <i>arbre</i> . 11a edició d'ELS MALNASCUTS.....	58
6. Espectacle: ' <i>La morta</i> ' de Pompeu Crehuet de Marc Crehuet.....	60

Presentació



Us convoquem a una nova edició de l'Obrador d'estiu de la Sala Beckett.

Novament, durant aquest mes de juliol, cursos intensius, tallers, lectures dramatitzades, converses, taules rodones i espectacles, en format presencial, online i a l'aire lliure, convertiran la Beckett i els seus voltants en lloc de referència per a la formació, la trobada creativa i la reflexió conjunta sobre dramàtica i món contemporani.

Us animem a venir a participar-hi. L'Obrador d'Estiu és sempre un punt de trobada especial, un moment inoblidable, font i motor d'idees, emocions i projectes escènics únics i perdurables.

Perquè davant d'una sospitosa nova normalitat, reivindicuem l'excepcionalitat permanent.

Aquest juliol ens trobem, amb prudència i energia, a la Sala Beckett. Consulteu la programació.

D'això, ens en recordarem.

Fins ara!

1. Cursos

1.1. Cursos presencials

Sergio Blanco (Uruguai)

L'autoficció: dir-se en escena

Curs avançat de dramatúrgia

Del 10/07/2020 al 15/07/2020



L'autor d'èxits com *Kassandra* o *Tebas Land* torna a la Beckett a impartir un curs sobre l'autoficció escènica i les diverses maneres de dur-la a la pràctica.

El seminari té per objecte d'estudi el tema de l'autoficció escènica i les seves diverses formes d'execució, que van des de l'auto-representació fins a l'auto-biografia passant per l'auto-figuració, l'auto-narració, l'auto-referència, l'auto-encarnació i l'auto-relat.

A partir de l'estudi d'alguns textos claus fundacionals del gènere de l'escriptura de si mateix mitjançant l'ús d'un jo que es confessa a un lector potencial, el seminari intentarà investigar les possibilitats poètiques que s'activen quan un jo decideix enunciar-se a si mateix, fent del que ha viscut el seu suport principal d'intervenció i creació a l'hora de proposar diferents formes d'anomenar-se i representar-se.

La pregunta que es plantejarà aquest seminari és: és possible autorepresentar-se a si mateix? O per ser més arriscats en l'interrogant que guiarà tota la nostra recerca: és possible dir-se en escena a si mateix quan el nostre pacte teatral ens obliga antropològicament –és a dir, èticament i estèticament– a no ser nosaltres mateixos?

I tot i que és evident que aquest segon interrogant convocarà la cèlebre fórmula isabelina del «ser o no ser» –fórmula que solem citar quan tractem el tema de la identitat en el teatre–, el nostre projecte d'investigació proposarà com a alternativa al famós dubte shakespearíà una altra possibilitat que s'aventurarà a afirmar que potser també és possible ser i no ser alhora. Aquesta serà la nostra qüestió...

Objectius

A partir de sòlids suports tècnics que defineixen, expliquen i articulen els mecanismes i el funcionament de l'autoficció teatral –i que es facilitaran mitjançant una bibliografia–, el seminari tindrà com a objectiu principal oferir als participants:

un espai de reflexió i anàlisi al voltant dels procediments específics de l'autoficció teatral –fer és, abans que res, poder elaborar un pensament al voltant de la nostra activitat–;
un conjunt d'«estris» que permetin exercitar i exercitar-se al voltant de l'organització d'una producció personal; és a dir, la realització i execució d'una possible autoficció teatral.

Dinàmica

Tenint com a principi fonamental l'intercanvi i la confrontació permanent d'idees, d'experiències i de pràctiques, aquest seminari comptarà amb una dinàmica tant teòrica com pràctica:

- d'una banda, es plantejarà una aproximació de tall essencialment teòric que consistirà en l'exposició, l'anàlisi i la discussió de diferents conceptes –i la presentació sistemàtica de les corresponents fons bibliogràfiques–, per poder afavorir d'aquesta manera un espai de reflexió i estudi;
- paral·lelament, aquesta aproximació teòrica anirà constantment acompanyada d'una dinàmica pràctica que proposarà als participants un treball de «laboratori» al voltant de l'execució escènica d'una possible autoficció a partir dels preceptes teòrics tractats per poder afavorir així un espai de producció.

Sergio Blanco (Uruguai)

Dramaturg i director teatral francouruguaià, Sergio Blanco va passar la seva infantesa i adolescència a Montevideo i actualment viu a París. Un cop acabats els estudis de filologia clàssica va decidir dedicar-se de ple a l'escriptura i la direcció teatral. Les seves peces han estat distingides en reiterades ocasions amb diversos premis, entre ells el Premio Nacional de Dramaturgia del Uruguay, el Premio de Dramaturgia de la Intendencia de Montevideo, el Premio del Fondo Nacional de Teatro, el Premio Florencio al Mejor Dramaturgo, el Premio Internacional Casa de las Américas i el

Premi Theatre Awards al Millor Text a Grècia. L'any 2017 la seva peça *Tebas Land* rep el prestigiós premi britànic Award Off West End a Londres. La seva obra entra al repertori de la Comedia Nacional de Uruguay el 2003 i el 2007 amb *.45'* i *Kiev*. Entre els seus títols més coneguts destaquen *Slaughter; .45'; Kiev; Opus Sextum; diptiko (vol. 1 i 2); Barbarie; Kassandra; El salto de Darwin; Tebas Land; Ostia; La ira de Narciso; El bramido de Düsseldorf; Cuando pases sobre mi tumba i Cartografía de una desaparición*. Algunes de les seves obres han estat estrenades al seu país i a l'estranger, i la majoria traduïdes a diferents idiomes i publicades a diferents països.

Victoria Szpunberg (Catalunya)

Quines són les veritables normes? (De la forma dramàtica a la forma oberta)

Curs d'iniciació a l'escriptura teatral

Del 13/07/2020 al 17/07/2020



L'autora d'*Amor mundi* o *La màquina de parlar* ofereix un curs d'iniciació a l'escriptura teatral on teoria i pràctica es combinaran per qüestionar les normes i les convencions.

Recorregut pels conceptes bàsics de la dramaturgia acompanyat d'exercicis pràctics d'escriptura, amb un èmfasi especial en el diàleg entre les normes que planteja la convenció teatral i la visió personal de cada participant.

El teatre com a espai on desenvolupar la pròpia imaginació, els límits del llenguatge i de la representació.

Victoria Szpunberg (Catalunya)

Llicenciada en Dramaturgia i Direcció a l'Institut del Teatre de Barcelona i Màster en Estudis Teatral de la UAB, Victoria Szpunberg és una dramaturga amb una sòlida trajectòria d'estrenes, publicacions i treballs artístics de diferents tipologies, a més de ser professora i pedagoga a l'Institut del Teatre, l'Obrador de la Beckett i altres espais de recerca i formació artística.

Va donar-se a conèixer l'any 1998 amb l'obra *Entre aquí y allá* (*Lo que dura un paseo*) que va ser accèssit al Premi Maria Teresa León, seleccionada pel Royal Court de Londres (Residència internacional del 2000) i estrenada a la RESAD de Madrid l'any 2000 i al Here Festival de Nova York el 2002. Ha treballat i estrenat obra pròpia en teatres com el TNC, el

Teatre Lliure, el Tantarantana o la mateixa Sala Beckett a Catalunya, i també en teatres de Madrid i la resta d'Espanya. Els seus textos també han estat traduïts a diverses llengües i s'han pogut veure en països com Estats Units, Colòmbia, Itàlia, Praga, França, entre d'altres.

Szpunberg és una autora preocupada per fer un teatre connectat amb els temes polítics i socials del món contemporani, amb una mirada oberta i transdisciplinària (ha treballat sovint com a dramaturga en projectes de dansa) i sense tancar-se en un únic gènere o registre. Amb una manera original de viure i pensar el desarrelament (cultural, geogràfic...), els seus personatges i les situacions en què es troben tenen a veure sovint amb una mena de desconcert existencial o ideològic, amb una profunda sensació de desubicació i amb la desfeta d'estereotips i llocs comuns. Això la porta a utilitzar amb finesa estratègies de gènere (insòlites distopies, pseudo-ciència ficció, realisme absurd...) amb sentit de l'humor i amb una innegable voluntat de relacionar-se amb la realitat des d'una actitud crítica i poètica a la vegada.

En l'ampli ventall de propostes seves que s'han vist a Barcelona els darrers anys, podem recordar obres com *L'Aparador* (2003) en el context del Programa T-6 del TNC, *Esthetic Paradise* (Sala Beckett, Festival Grec 2004), *La màquina de parlar* (Sala Beckett 2007 i Teatre Maldà 2017), *El meu avi no va anar a Cuba* (Festival Grec de Barcelona 2008), *La marca preferida de les germanes Clausman* (Tantarantana Teatre 2010, Sala Beckett 2019), *Boys don't cry* (Teatre Lliure, Festival Grec 2012), *L'onzena plaga* (dins del cicle 'Tot pels diners' al Teatre Lliure 2015, nominada als Premis Butaca del mateix any) o *Balena blava*, monodrama per a actriu i orquestra (al TNC, el passat abril de 2018).

Szpunberg va ser autora resident de la Sala Beckett durant la temporada 2018-19. *Amor mundi* és el text escrit durant aquest període i va ser estrenat al juny del 2019 dins del Festival Grec de Barcelona.

Alberto Conejero (Espanya)

Dramatúrgia del desig

Curs avançat d'escriptura teatral

Del 13/07/2020 al 18/07/2020



L'autor de *La piedra oscura* o de la versió de *Medea* que vam poder veure al Teatre Lliure proposa un curs sobre el desig com a motor de l'acció dramàtica.

El primer és el cos. Aquest cos pot ser de carn, de fusta o de ferro, tant és. Abans i després potser hi haurà paraules però el primer per escriure teatre és imaginar un cos que desitja aquí i ara. Un cos desitja alguna cosa i aquesta cosa gairebé sempre és en altres, pertany a uns altres. Aquest desig que posa en perill, en crisi, en teatre, al cos que l'alberga. Perquè el desig es desplegarà malgrat les normes i les seves prohibicions.

El desig és la necessitat d'allò absent. El desig conté una esquerdada. El desig construeix una imatge que falta. El personatge tractarà d'aconseguir o evitar aquesta imatge. Mentre que l'"objectiu" es troba en el territori d'allò conscient, pragmàtic i quotidià, el desig opera inesperadament, moltes vegades en secret i malgrat la voluntat dels personatges. Un cos desitja. Després, un altre cos observarà el cos que desitja i romandrà a l'aguait. L'escriptura per a l'escena s'ocupa d'aquesta emboscada.

Contingut i objectius

El taller estarà dirigit a autors, intèrprets i directors, i en general, a tots els interessats en la creació escènica, independentment de la seva formació i experiència prèvies. Treballarem el desig com una força substancial per al fet teatral i la seva relació amb altres paràmetres fonamentals: el temps, l'espai i la paraula. L'objectiu final és que tots els participants adquireixin les eines per a l'escriptura escènica d'una peça breu autònoma i amb sentits plens.

Alberto Conejero (Espanya)

Llicenciat en Direcció d'Escena i Dramatúrgia per la Real Escuela Superior de Arte Dramático y doctor per la Universidad Complutense de Madrid.

De la seva producció dramàtica destaquen: *La geometría del trigo* (2019), Premio Nacional de Literatura Dramática 2019; *Los días de la nieve* (2017), Premio Lorca 2019 al Millor Autor; *Todas las noches de un día*, guanyador del III Certamen de Textos Teatral de l'AAT; *La piedra oscura*, Premi Max al Millor Autor Teatral 2016 i Premio Ceres al Millor Autor 2016, entre altres; *Ushuaia*, Premio Ricardo López de Aranda 2013; *Cliff (acantilado)*, guanyador del IV Certamen LAM 2010; *Húngaros*, Premio Nacional de Teatro Universitario 2000, i *Fiebre*, accésit al Premio Nacional de Teatro Breve 1999.

També ha estat responsable de diverses dramatúrgies i reescriptures: *Medea* (Teatre Lliure, juntament amb Lluís Pasqual), *Electra* (Ballet Nacional de España i Teatro de la Zarzuela, 2017), *Fuenteovejuna* (Compañía Nacional de Teatro Clásico, 2017), *Troyanas* (Festival de Teatro Clásico de Mérida, 2017), *Rinconete y Cortadillo* (Sexpeare Teatro, 2016), *Amor de don Perlimplín con Belisa en su jardín* (Festival de Otoño en Primavera/Metatarso, 2016) i *Proyecto Homero/Odisea* (La Joven Compañía 2016), entre altres.

És col·laborador habitual del suplement cultural La Esfera de Papel i de la revista digital d' AISGE. Ha publicat *En esta casa* (2020), el seu segon poemari després de *Si descubres un incendio* (2017).

Amb el suport de:

fundació sgae

BeAnotherLab (Catalunya)

Guió per a formats immersius

Curs de guió per a combinar realitat virtual i tècniques d'embodiment

Del 13/07/2020 al 18/07/2020



El col·lectiu interdisciplinar BeAnotherLab proposa explorar les possibilitats i els nous horitzons que en l'àmbit narratiu presenten els formats immersius combinant realitat virtual i tècniques d'embodiment.

Aquest curs planteja un recorregut teoricopràctic de 24 hores orientat a conèixer i a explorar les possibilitats i els nous horitzons que a nivell narratiu plantegen els formats immersius basats en la combinació de realitat virtual i tècniques d'embodiment o percepció d'habitar un cos diferent al propi.

Durant el curs, els participants podran experimentar alguns dels diferents formats de disseny, interacció i creació en realitat virtual immersiva desenvolupats pel col·lectiu artístic i de recerca BeAnotherLab en el seu projecte "The Machine To Be Another"*, alhora que obtindran una perspectiva històrica sobre la investigació de les il·lusions d'embodiment en ciències cognitives i neuropsicologia.

Aprendran com crear experiències d'"Embodied Virtual Reality" i participaran en el procés pràctic de creació d'una narrativa immersiva en format VR 360°.

Combinant teoria i pràctica a cada sessió, els assistents tindran l'oportunitat de participar de manera orgànica en tot el procés de creació i realització d'una narrativa immersiva 360°, des de l'escriptura del guió i el disseny inicial del prototip d'interacció fins al muntatge i presentació final de l'experiència. BeAnotherLab guiarà i assistirà durant tot el procés creatiu i posarà a disposició dels participants el

material i el coneixement tècnic necessaris per a la producció (ordinadors VR Ready, càmeres 180/360º, micròfons binaurals, dispositius de reproducció VR, *stiching* de vídeo, tècniques generals de postproducció, etc.). El curs ofereix, per tant, la possibilitat d'iniciar-se i familiaritzar-se amb aquesta mena d'equip i tècniques.

*“The Machine To Be Another” (TMBA), o “La Màquina de Ser Un altre”, és un sistema de realitat virtual corporificada que permet als individus experimentar el món a través dels ulls i el cos d'una altra persona. Mitjançant una combinació de realitat virtual, ciències cognitives i arts digitals i performatives, TMBA ofereix als usuaris la possibilitat de veure's a si mateixos en un cos diferent mentre es mouen i interactuen amb l'espai amb retroalimentació sensorial realista. El sistema també funciona com una plataforma oberta per codissenyar experiències immersives basades en la premissa d'aconseguir habitar en la pell de l'altre.

Organitzen: Sala Beckett i Hangar

HANGAR.
ORG

BEANOTHERLAB (Catalunya)

BeAnotherLab és un col·lectiu interdisciplinari fundat informalment el 2012 i establert com a Associació Cultural el 2016. L'entitat promou el flux de coneixement entre disciplines tecnocientífiques, artístiques i socials que es fan tangibles en el diàleg amb diversos sectors de la societat. El seu treball principal, “La Màquina de Ser Un altre”, és una col·lecció de coneixements i tecnologies immersives que generen la il·lusion d'encarnar una altra persona real. A partir d'aquesta possibilitat de ser un altre, el col·lectiu promou la presa de perspectiva, l'empatia i la familiaritat cap a altres realitats. Així, els seus objectius principals són:

- promoure la presa de perspectiva, centrant-se en obrir espais de diàleg amb sectors estigmatitzats de la societat;
- provocar posicions crítiques entre diferents formes de saber, donant un paper fonamental al cos i a la comunitat davant el desenvolupament econòmic i tecnocientífic actual;
- buscar noves formes de col·laboració i sostenibilitat que resultin en benefici col·lectiu.

“The Machine To Be Another” (TMBA), o “La Màquina de Ser Un altre”, és un Sistema de Realitat Virtual corporificada que permet als individus experimentar el món a través dels ulls i el cos d’una altra persona. Mitjançant una combinació de realitat virtual, ciències cognitives i arts digitals i performatives, TMBA ofereix als usuaris la possibilitat de veure’s a si mateixos en un cos diferent mentre es mouen i interactuen amb l’espai amb retroalimentació sensorial realista. El sistema també funciona com una plataforma oberta per codissenyar experiències immersives basades en la premissa d’aconseguir habitar en la pell de l’altre.

Aquesta investigació a llarg termini sobre com promoure l’empatia entre individus de diferents contextos socials, culturals i ideològics s’ha utilitzat per abordar qüestions com el biaix cultural i els prejudicis racials, la immigració, el vincle generacional, la resolució de conflictes i l’extensió corporal. A més, com a sistema obert i de baix pressupost (Creative Commons no comercial ShareAlike), TMBA funciona com a eina narrativa d’ampli potencial per a l’activisme social i per a les arts audiovisuals i performatives, així com en els camps de l’educació, la psicologia i la salut.

Andrés Lima (Espanya)

Actuar a l'aire lliure o l'ocupació de l'espai públic

Curs d'interpretació

Del 13/07/2020 al 17/07/2020



Un dels directors més aclamats de l'escena actual, que va dirigir *El chico de la última fila* la temporada passada a la Sala Beckett, proposa un curs per plantejar-se noves maneres de fer teatre després de la COVID.

L'Adaptació és senyal d'intel·ligència, i en els temps que corren hem d'estar atents a aquest principi. La "nova normalitat", si és que és nova i si és que és normal, ens obligarà durant un temps, no sabem quant ni com, a fer teatre d'una altra manera. La limitació dels aforaments i el risc de contagi formaran part de l'art teatral. Per això penso que al desenvolupar el nostre art dramàtic a l'espai públic, on va sorgir en un principi i on torna sense parar.

Es tracta d'intentar dur a terme escenes de la literatura dramàtica universal, ja siguin clàssiques o contemporànies, però adaptant-les a un entorn, teòricament, "no teatral". La intervenció de l'espai públic per a l'experiència teatral no és ni molt menys una novetat, les festes dionisiàques de l'antiga Grècia ja ho feien. Així doncs, retem tribut a Dionís i recollim la vella tradició fent-la contemporània.

El material a aportar per part dels participants consistirà en un monòleg de lliure elecció, i si dos dels components prefereixen fer una escena a mitges benvinguda serà. El treball anirà pel meu compte i tractarà sobre la Por: Audàcia o pànic.

Andrés Lima

Andrés Lima (Espanya)

Actor i director teatral, està considerat com un dels grans directors d'escena espanyols. Vinculat des de fa anys a la companyia de teatre *Animalario*, ha contribuït a la renovació dels conceptes de la posada en escena del teatre espanyol. En la seva faceta com a director i autor teatral, ha dut a terme gairebé una vintena de muntatges per al CDN, el Teatro de la Abadía o el Teatro de la Zarzuela, entre altres. Com a actor, ha treballat en teatre, cinema i televisió, a les ordres de directors com Vicente Aranda, David Serrano, Iciar Bollain o Fernando León de Aranoa.

Ha obtingut el Premi MAX a la Millor Direcció en 4 ocasions: *Urtain* (2010), *Argelino, servidor de dos amos* (2009), *Marat-Sade* (2008) i *Hamelin* (2006).

En la seva faceta com a director i autor teatral, destaquen les produccions *La mare* (La Villarroel), *Les bruixes de Salem* (Teatre Grec, Barcelona/CDN, Madrid), *El montaplatos* (Sala Matadero de Madrid 2011), *El mal de la juventud* (Teatro de la Abadía), *Penumbra* (Teatro Matadero), *Falstaff* (Teatro Valle Inclán), *Las alegres comadres de Windsor* per a la Comedie Française (Sala Richelieu-2009), *Urtain* de Juan Cavestany, *Striptease* (d'A. Lima, amb Sol Picó i Carles Padrisa), *Marat-Sade* de Peter Weis (CDN-Animalario), *Argelino (servidor de dos amos)* a partir d'*Arlequino* de Goldoni (versió d'A. Lima i Alberto San Juan), les sarsueles *El Bateo* i *De Madrid a París* per al Teatro de la Zarzuela, etc. Aquesta temporada dirigirà Josep M. Pou a *Moby Dick* (Teatre Goya).

Entre els seus treballs com actor de teatre destaquen les obres *Falstaff* (direcció d'Andrés Lima), *Mirandolina* (versió d'Ernesto Caballero sobre *La Posadera* de Goldoni), *La ratonera* d'A. Christie, *Los cuernos de don Friolera* de Valle Inclán, *Las bizarrías de Belisa* de Lope de Vega, *Air Port* de la companyia Suspect Culture (Escòcia), *La boda de los pequeños burgueses* de Bertolt Brecht, *El libertino* d'Eric Enmanuelle Smith (versió i direcció de Joaquín Hinojosa per al Teatro de la Abadía) o *Hamelin* de Juan Mayorga.

Igualment, és un intèrpret reconegut tant en televisió com en cinema, on destaquen els seus treballs a *Goya's Ghost* de Milos Forman (escrita per Jean Claude Carriere), *Días de cine* de David Serrano, *El viaje de Carol* d'Imanol Uribe, *Los lunes al sol* de Fernando León, *Juana la Loca* de Vicente Aranda, *Un buen novio* de Chus Delgado, *Celos* de Vicente Aranda, *La primera noche de mi vida* de Miguel Albadalejo o *Días de fútbol*, així com a les sèries *Policías*, *Periodistas* o *Los simuladores*.

Amb el suport de:

fundació sgae

Alícia Gorina (Catalunya)

El text viu

Curs avançat de dramatúrgia

Del 20/07/2020 al 24/07/2020



La creadora d'espectacles com *Watching Peeping Tom* o *Solitud* proposa un curs centrat, més que mai, en la dramatúrgia textual i les diferents maneres d'entendre-la.

Un cop vaig escriure, per un article de la revista (*pausa.*), que en el meu treball com a directora escènica el text és un material sovint convertit en imatges i emocions, amb el que hi estableixo una relació d'intimitat i submissió. Que no vull que el text m'esclavitzi o em freni, que d'alguna manera converteixo el text en imatges i és a partir d'aquestes que treballo a l'escenari, però alhora que m'aferro al text com si fos un refugi, perquè és allò sòlid que permet desenvolupar amb més llibertat la creació. M'és impossible imaginar els textos més enllà dels seus espectacles viscuts. A partir del moment que jo els treballo, passen a ser meus, i em converteixo jo en la seva autora.

En aquest curs vull reprendre aquesta reflexió per a investigar maneres de relacionar-nos escènica amb la presència o absència del text, entenent-lo sempre com un material ric i viu de l'escena. Partirem de textos teatrals o no teatrals, propis o d'altres, o d'idees escèniques o dramatúrgiques diverses, escriurem, llegirem i també crearem en viu, per a generar material alhora escènic i textual, dramatúrgies que vinculin el text a una proposta escènica concreta i sempre buscant la nostra veu personal.

Serà un curs pràctic i presencial, tot i que si per algun motiu no es pot fer presencialment, el podrem fer a

distància, i dirigit a qualsevol persona interessada en les arts escèniques en general.

Alícia Gorina

Alícia Gorina (Catalunya)

Llicenciada en Dramatúrgia i Direcció per l'Institut del Teatre de Barcelona (premi extraordinari 2008) i graduada en interpretació, veu i cos pel Col·legi de Teatre de Barcelona.

Entre els anys 2005 i 2020 ha dirigit diversos espectacles teatrals, tan d'autoria aliena, com de creació, dels que destaquen *Solitud* de Víctor Català (Teatre Nacional de Catalunya, 2020), *In Wonderland*, creació col·lectiva (Festival Grec 2019), *Els ulls dels altres* de Sadurní Vergés (Teatre Principal de Palma 2019), l'escena catalana de l'espectacle internacional *Topographies of Paradises* de Madame Nielsen (Teatre Dramaten de Suècia, 2018), *Blasted* de Sarah Kane (Festival Temporada Alta 2017 i Teatre Nacional de Catalunya 2018), que ha estat nominat els Premis Butaca com a millor espectacle, direcció i actor, *Déu és Bellesa* de Paavo Rintala i Kristian Smeds (Teatre Maldà 2017) *Watching Peeping Tom* d'Alícia Gorina (Festival Temporada Alta 2014, La Seca Espai Brossa 2016) que ha estat nominat a millor espectacle de petit format als Premis Butaca 2016, *Frontex* (dins l'espectacle *Fronteres*) de Falk Richter (Teatre Nacional de Catalunya 2013-2014), *Si Déu és Bellesa, la Bellesa existeix?* d'Albert Arribas (Festival Grec 2013), *Imatges Gelades* de Kristian Smeds (Festival Lola 2011, Sala Beckett 2012, Teatre Lliure 2013) que ha rebut el premi de projectes d'escenificació de l'Institut del Teatre 2011 i la nominació a la millor escenografia als Premis Butaca 2012, *Flors* d'Alícia Gorina, Patrícia Mendoza i Carla Torres (Sala Beckett, 2010), *Ludovicus Carolus, lectura de textos de Lewis Carroll* (Sala Fabià Puigserver, Teatre Lliure, 2009-2010), l'assaig obert *The Little Jesus* de Saara Turunen (Espai Lliure, Teatre Lliure, 2008-2009), *Puputyttö, la chica conejita* de Saara Turunen (gira per Catalunya 2008-2010, sala Beckett 2010 i premi a la millor actriu Anna Alarcón a la Mostra de Teatre de Barcelona 2009), *El cercle de guix caucasià* de Bertolt Brecht, dins del programa "Big stage" (Teatre de la ciutat de Hèlsinki, Finlàndia, 2005). També ha treballat com a ajudant de direcció amb Pau Miró, Jordi Oriol, Àlex Serrano i Sandra Simó. I com a professora de teatre a l'Institut del Teatre, l'Associació de Mestres Rosa Sensat i el Col·legi de Teatre de Barcelona.

També creu fermament en el teatre com a eina educativa, de transformació personal i de cohesió social. Per això entre

els anys 2013 i 2015 va cursar el Postgrau de Teatre i Eduació a l'Institut del Teatre, i des de l'any 2018 porta el Programa educatiu del Teatre Lliure, un teatre on hi treballa des de l'any 2001.

Ha sigut membre del consell de redacció de la revista (*pausa.*) de la Sala Beckett i membre fundador de l'Associació Artística Indi Gest, amb la que encara treballa actualment.

1.2. Cursos virtuals

Javier Daulte (Argentina)

El procediment

Taller intensiu de dramaturgia

Del 13/07/2020 al 18/07/2020



L'autor d'èxits com *4D Òptic*, *Ets aquí?* o *Gore*, proposa un curs de dramaturgia que té per objectiu començar i desenvolupar un text dramàtic.

Es tracta de donar inici i desenvolupament a un text dramàtic individual partint d'una intuïció, a partir de la qual s'establirà el *procediment* creat pel propi material.

Dues setmanes abans de l'inici del taller, es distribuïran entre els participants les instruccions perquè el curs pugui desenvolupar-se de manera correcta.

Javier Daulte (Argentina)

Javier Daulte és guionista, dramaturg i director de teatre. Va ser fundador i integrant del ja dissolt grup Caraja-ji de Buenos Aires, Argentina.

Ha rebut més de vuitanta distincions tant en l'àmbit nacional com fora del país. Les seves obres, totes elles considerades comèdies dramàtiques, han contribuït a la renovació del teatre a Buenos Aires i a Barcelona, introduint en el seus arguments elements fantàstics i de gènere dins d'una construcció hiperrealista que es manifesta a través de diàlegs àgils i creïbles. Entre les seves creacions cal destacar *Criminal*, *La Escala Humana*, *Bésame Mucho*, *4D Òptic*, *Ets aquí?*, *Nunca estuviste tan adorable*, *Automàtics*, *La Felicitat*, *Com pot ser que t'estimi tant*, *Tres dones i un llop* i *Proyecto Vestuarios*.

Com a director destaca per l'extraordinària dinàmica de les seves posades en escena i la precisa direcció d'actors. Ha dirigit textos aliens amb gran èxit, com *Baraka*, *Un Dios Salvaje*, *Espejos circulares*, *Lluvia Constante*, *Filosofía de vida*, *Mineros* i *El hijo de P#!@ del sombrero*. És assessor pedagògic d'EÒLIA, on s'imparteix el seu mètode per a actors sota el nom de Procediment Daulte.

Entre 2006 i 2009 va ser Director Artístic de La Villarroel.

Ha rebut nombrosos premis i distincions, entre els quals destaquen el Premi Ciutat de Barcelona 2006, el Premi Konex de Platí al millor director de teatre de la dècada 2001-2010 i diversos Ace de Oro.

Maxi Obexer (Àustria)

Noves formes dramàtiques entre el documental i la ficció

Taller avançat de dramaturgia per a dramaturgs, directors, intèrprets i creadors escènics en general

Del 13/07/2020 al 18/07/2020



Una de les dramaturgues més interessants de l'àmbit germànic proposa explorar la fina línia que de vegades separa el teatre documental i la ficció.

Atès que el teatre documental ja és àmpliament popular i està consolidat, serà interessant explorar els darrers moviments que es poden trobar en una nova correlació entre documental i ficció, o el documental que va més enllà de les seves limitacions “realistes” amb els mitjans de la literatura.

Tot i estar fermament vinculades als seus continguts polítics, aquestes noves formes s'han desenvolupat també per evitar certes estructures autoritàries. Existeix una poètica d'allò “no jeràrquic”? I de quines maneres es pot expressar? Durant el taller llegirem un parell d'obres que tracten de diferents qüestions polítiques, com ara la natura i el canvi climàtic, l'opressió política, els moviments socials o la intel·ligència artificial. I relacionat amb aquesta darrera: existeix una manera de narrar aquest tema més enllà de la ciència-ficció clàssica?

El taller ofereix un recorregut a través de la dramaturgia actual guiat per la següent pregunta: quines posicions estètiques es poden trobar llegint, debatent i, per últim, tot i que no menys important, escrivint?

Maxi Obexer

MAXI OBEXER (Àustria)

Maxi Obexer va estudiar literatura comparada, filosofia i estudis teatrals a Viena i a Berlín. Escriu ficció i obres per al teatre i la ràdio i es va fer un nom amb obres i assaigs polítics. Els darrers anys, la seva feina com a dramaturga, autora i professora ha examinat repetidament les polítiques d'immigració europees.

Ha rebut guardons i beques d'institucions com l'Akademie Solitude o l'Acadèmia de les Arts de Berlín i, més recentment, ha estat la guanyadora del Premi Eurodrama 2016 amb *Illegale Helfer*.

Ha estat professora visitant al Dartmouth College d'EUA, a la Universitat de les Arts de Berlín, a l'Institut Alemany de Literatura de Leipzig i a Georgetown University de Washington, DC.

Maxi Obexer porta anys interessada en l'educació avançada en l'àmbit de les arts dramàtiques. Juntament amb Sasha Marianna Salzmann, l'any 2014 va fundar NIDS, el "Nou Institut d'Esriptura Dramàtica": www.nids.eu.

Els darrers anys Obexer també ha realitzat nombroses col·laboracions amb artistes que treballen en les arts plàstiques i la música contemporànies. L'any 2008 va crear la instal·lació *Defending Europe* amb l'artista sonor Hannes Hölzl per a la Biennal d'Art Europeu Manifesta 7.

The Ghost Ship, la seva obra més representada fins a la data, és un examen crític de les respostes a les crisis de refugiats: un rèquiem modern sobre els milers de morts arrossegats a les ribes d'Europa i les reaccions indiferents davant aquesta situació (estrena mundial: Theaterhaus Jena, 2007).

Les seves obres s'han representat als teatres estatals de Brunswick i Dresden, als teatres de Basilea i Freiburg i als teatres regionals de Swabia i Tübingen, Theaterhaus Jena i el Theater die Rampe d'Stuttgart.

Illegal Helfer la va muntar WDR com una obra per a la ràdio. La seva adaptació homònima per al teatre va tenir la seva estrena mundial al Schauspielhaus Salzburg el gener de 2016, seguida per una estrena alemanya al Hans Otto Theater de Potsdam. HOT Potsdam va encarregar a Maxi Obexer *Gehen und Bleiben*, sobre la situació específica dels refugiats a Potsdam.

Les obres d'Obexer han estat traduïdes a diversos idiomes, com ara el francès, l'anglès, el búlgar, el txec i el romanès.

Amb el suport de:

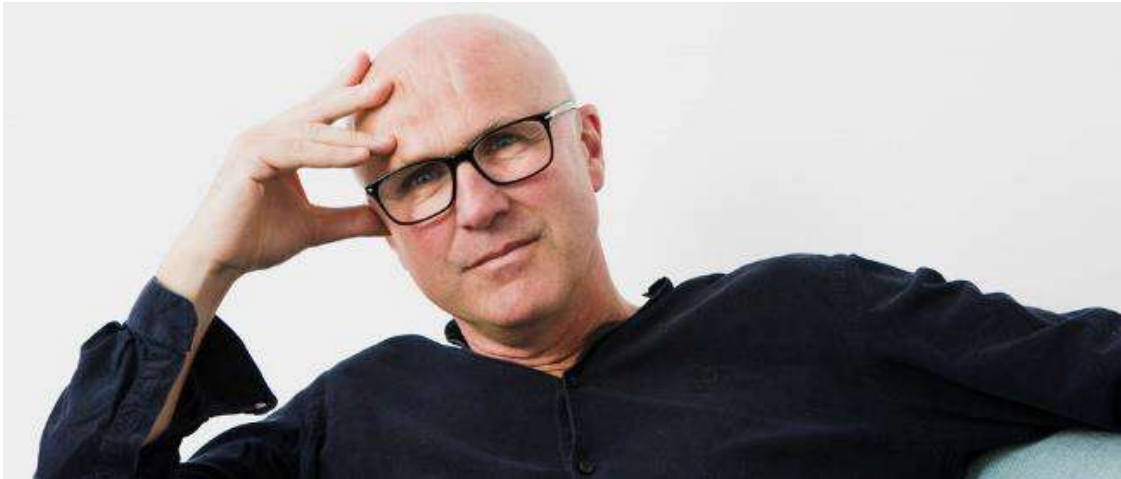


Tim Crouch (Anglaterra)

Escriure tant per a públics reals com imaginats

Curs avançat de dramatúrgia

Del 13/07/2020 al 18/07/2020



Un dels creadors escènics més interessants de l'escena anglesa, autor d'obres d'èxit com *Un roure*, *ENGLAND* o *The Author*, proposa un curs sobre el sentit del teatre en temps del COVID-19 i com d'alliberador pot resultar.

L'any passat vaig veure una obra. I recordo que vaig pensar: "Aquell autor m'ha imaginat". M'han imaginat! Imaginat, però no molt bé! El públic ha estat escrit malament. Ara ens tocarà a tots i a totes fingir.

The Author, 2009

Quin sentit té el teatre ara –i com escrivim per al teatre? No competim amb les capses recopilatòries, Netflix, les versions digitals d'èxits teatrals passats. No ens rendim, i ens situem a certa distància en una sala tronada i a les fosques. Què fem? Ens hi refugiem. Fem que el nostre teatre sigui *més* teatre –no un facsímil fràgil d'una pantalla. Lloem els seus trets distintius, la seva vivacitat, la seva adaptabilitat, la seva suggestivitat, la seva des-materialitat, la seva col·laboració entre artista i públic –i les seves paraules.

Aquest taller se centrarà en el potencial alliberador de la forma a l'hora de pensar i escriure teatre. Forma que val tant com el contingut.

Utilitzant exemples de la meua obra com a punt de partida, pensarem en el que els passa a les nostres paraules quan es troben amb el públic. Pensarem en el públic com el coautor

final de l'intercanvi teatral. Pensarem, llegirem i escriurem plegats.

Tim Crouch (Anglaterra)

Tim Crouch és un dramaturg guardonat amb el Premi Obie, director i creador teatral. Va ser actor abans de començar a escriure i encara actua en moltes de les seves obres. Aquestes inclouen l'il·lustrada *Total Immediate Collective Imminent Terrestrial Salvation* (National Theatre of Scotland, Edinburgh International Festival, Royal Court i gira), *Superglue* (National Theatre Connections), *I, Cinna (the poet)* (Royal Shakespeare Company i Unicorn Theatre, Londres), *Beginners* (Unicorn Theatre, Londres), *Adler & Gibb* (Royal Court i gira), *The Author* (Royal Court i gira), *An Oak Tree* (Traverse Theatre, National Theatre, Off-Broadway i gira), *I, Malvolio* (Brighton Festival i gira), *ENGLAND – a play for galleries* (Traverse Theatre/The Fruitmarket Gallery i gira), *Shopping for Shoes* (National Theatre i gira per escoles) i *My Arm* (Traverse Theatre i gira).

Com a director: *Peat* (Ark, Dublín), *Jeramee, Hartleby and Ooglemore* (Unicorn Theatre, Londres), *The Complete Deaths* (Spymonkey/Brighton Festival i gira), *The Taming of the Shrew* i *King Lear* (Royal Shakespeare Company).

Crouch va crear i coescriure *Don't Forget the Driver*, una sèrie de sis episodis per a la BBC2 que va guanyar el premi a la millor comèdia per a televisió als Venice TV Awards 2019. Una segona sèrie s'emetrà a finals de 2020.

Altres premis inclouen: Writers Guild of Great Britain, millor obra per a públics joves (*Beginners*); John Whiting Award, Total Theatre Award (*The Author*); Scotsman Fringe First, Total Theatre i Herald Archangel Awards (*ENGLAND*), Brian Way Award (*Shopping for Shoes*); i el Prix Italia a la millor adaptació d'una obra de teatre per a la ràdio (*My Arm*).

Més informació: timcrouchtheatre.co.uk
@thistimcrouch

Gabriel Calderón (Uruguai)

L'última obra dolenta

Curs avançat de dramatúrgia

Del 20/07/2020 al 25/07/2020



L'autor de *Que rebentín els actors*, que es va poder veure fa un parell d'anys al TNC, proposa l'escriptura d'una obra de teatre en 24 hores.

Intentarem, fent servir recursos considerats imperfectes, procediments inútils i reconeixements infructuosos de procediments aliens, escriure en 24 hores -sense pretensions si és que n'hi ha- l'última obra dolenta de cadascú.

D'una banda, quedarem així alliberats per escriure, finalment, l'obra bona. Però alhora, potser i només potser, abordarem l'escriptura no des del saber sinó acceptant com a part fundadora de la creació tot allò que no som, que no sabem ni que podrem escriure.

La proposta consistirà a utilitzar 6 trobades per generar materials que conformaran la nostra obra dolenta amb què clourem el taller.

Gabriel Calderón (Uruguai)

Dramaturg, director de teatre i actor. Ha escrit més de 20 obres de teatre i ha estat reconegut amb diversos premis, entre els quals destaquen el Premi Nacional de Literatura en dues ocasions: el 2011 per *Mi pequeño mundo porno* i el 2016 per *Ex: Tal vez la vida sea ridícula*.

El 2004 va ser becat per la Fundación Carolina per fer a Espanya el "Curs de professionals en dramatúrgia i direcció de teatre" i el 2009 va participar a la International Summer Residency for Emerging Playwrights del Royal Court Theatre de Londres. Des de 2011 és membre del Lincoln Center Theater

Directors Lab i artista resident del Théâtre des Quartiers d'Ivry de París, França.

Les seves obres s'han representat a Argentina, Brasil, Espanya, França, Estats Units, Mèxic, Panamà, Costa Rica, Equador, Bolívia i Perú. Els seus textos s'han traduït al francès, alemany, anglès, grec i portuguès. Amb els seus espectacles ha participat en reiterades oportunitats en festivals internacionals de teatre d'Amèrica i Europa. Ha fet conferències, classes i seminaris a Argentina (Seminario Iberoamericano de dramaturgia creativa coordinat per Mauricio Kartun/ELTI- Encuentro Latinoamericano de Teatro/Biblioteca Velez Arfield), Brasil (Sao Paulo-Nucleo de Dramaturgia do British Council SP/Universidad de Santa Catalina), Xile (Universidad de Chile/Universidad Finis Terrae/Universidad Católica), Cuba (Casa de las Américas/Festival Mayo Teatral), Mèxic (Guadalajara Festival de Lecturas/DF Transdrama), França (Nouvelle Sorbonne Paris 3/Casa de Amerique Latine/Theatre Quartier d'Ivry/Université Paul Valery), Israel- Palestina (Jerusalem-Teatro Nacional Palestino) o Suïssa (Lausanne-HETSR La Manufacture/Haute Ecole de Théâtre de Suisse Romande).

Actualment treballa activament al Teatro Nacional de Mòdena, amb a la Fondazione Teatro de Emilia Romagna i a l'Escola Yolanda Gazzo de Mòdena.

2. Lectures dramatitzades

La lectura dramatitzada és una fórmula ben senzilla que, amb els intèrprets davant nostre llegint el text de l'obra, ens atorga als espectadors la llibertat creativa d'imaginar la posada en escena que més ens agradi.

Durant l'Obrador d'estiu podrem compartir textos dramàtics i projectes que, o bé encara no hem vist representats als escenaris, o bé no vam tenir ocasió de veure'ls al seu moment.

Unes i altres obres, segur que no tardarem a veure-les representades als teatres.

Però nosaltres ja les haurem pogut imaginar... en viu!

2.1. Lectures del Grec que ens esperava

4 obres que hauríem pogut veure a diferents teatres de Barcelona, si el Festival GREC s'hagués pogut celebrar tal com estava previst. Les podrem conèixer com si es tractés del primer dia d'assaig de l'obra, amb els actors asseguts al voltant de la taula i amb les explicacions corresponents dels equips artístics implicats.

Els gossos de Nelson Valente (Argentina)

Dilluns 13 de juliol a les 18h

Activitat gratuïta amb reserva prèvia

Sala de dalt, Sala Beckett



Fitxa artística

Autoria i direcció: **Nelson Valente**

Traducció: **Joan Negrié**

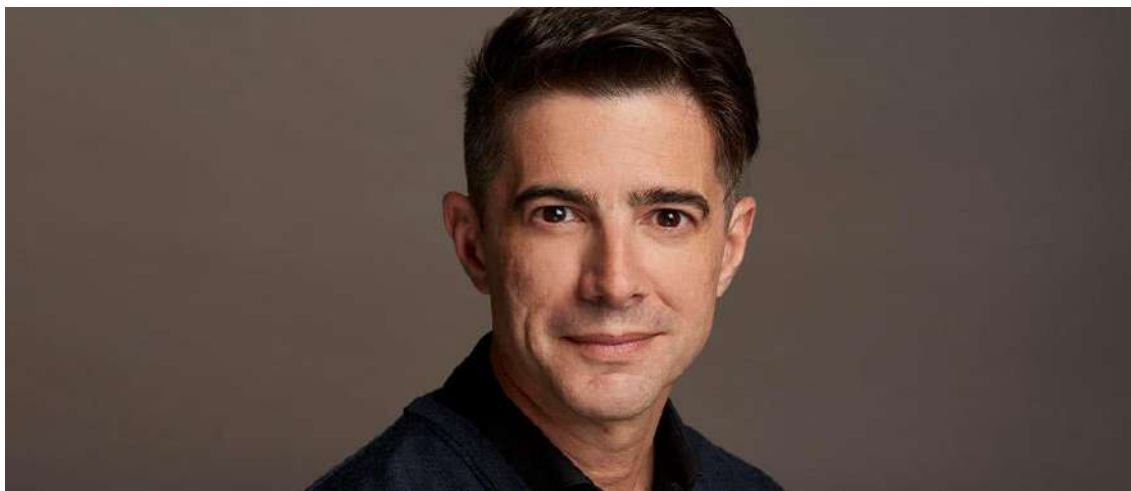
Amb: **Mercè Aránega, Màrcia Cisteró, Joan Negrié i Albert Pérez**

Una producció de la Sala Trono amb la col·laboració del Grec Festival de Barcelona

Sinopsi

El dia del seu quaranta aniversari, la Laura té una experiència fugaç però demolidora: durant el seu trajecte habitual en metro, un desconegut li somriu i li diu alguna cosa a cau d'orella. Ja a casa, durant la festa, aquella llavor germinarà i acabarà bombardejant la "suposadament" assentada vida familiar, malgrat els esforços de la Laura per mantenir la unió amb i entre els seus éssers estimats. En Manel, l'Emili i l'Alicia, confortablement acomodats en les seves pors, es veuran abocats a revisar certs plantejaments que convertiran la seva plàcida llar en un camp de batalla, mentre la Laura, es descobreix capaç de la seva major heroïcitat: atrevir-se a mirar des de la consciència.

L'autor



Nelson Valente és director, dramaturg i professor de teatre. Format a l'EMAD i a l'Escuela de la Fundación Teatro del Sur, ha fet tallers particulars amb els professors Teresa Istillarte, Ricardo Bartís, Walter Neira i Eugenio Barba.

Ha sigut director de la Comedia Municipal, de l'escola de teatre i director artístic del Teatre Municipal de Lomas de Zamora. Actualment és fundador i director de la Compañía del Complejo Cultural Banfield Teatro Ensamble.

Entre les seves creacions destaquen *El loco y la camisa*, *El declive*, *Sólo llame para decirte que te amo* i *Lontano Blue* en coproducció amb la producció italiana Sementerie Artistiche. Com a director ha dirigit *Los días felices* i *Comèdia* de Samuel Beckett, *El don de las sirenas* de Pere Riera, una producció de la SALA TRONO de Tarragona, *Destierro* de Nelly Fernández, *Tiscornia* amb el repartiment de la Comedia de la Provincia de Buenos Aires, *Sueño de una noche de verano* de W. Shakespeare, *Jugadores* de Pau Miró, *Pequeño Poni* de Paco Bezerra i *Ejércitos fantásticos del yo* de Sabina Berman. Així com *7 años* de José Cabeza i *Aquí cantó Gardel* de Mariano Saba.

Ha fet gires internacionals per Amèrica i Europa participant amb les seves produccions en els festivals Hispano de Miami, Santiago a Mil de Chile, Iberoamericano de Càdiz, Internacional de Tarragona, Gulbenkian Próximo Futuro de Lisboa, Senas Interdits de Lyon i VIE de Mòdena. Les seves obres s'han estrena amb repartiments locals a Mèxic, Venezuela, Brasil, Panamà i Espanya.

Història d'un senglar de Gabriel Calderón (Uruguai)

Dimecres 15 de juliol a les 18h

Activitat gratuïta amb reserva prèvia

Sala de dalt, Sala Beckett



Fitxa artística

Autoria i direcció: **Gabriel Calderón**

Amb: **Joan Carreras**

Una producció de Temporada Alta 2020 i Grec 2020 Festival de Barcelona

Sinopsi

Un actor s'enfronta al repte d'interpretar Ricard III, el monarca despietat de la tragèdia de William Shakespeare. És l'oportunitat que ha esperat tota la vida, però considera que la resta del repartiment no està a l'altura i no li agrada res del què li proposa el director. Durant la construcció del personatge, l'ego de l'actor agafa importància i comencen a aflorar les afinitats amb el monarca anglès. Tots dos són ambiciosos, intel·ligents i estan disposats a fer servir totes les armes per desfer-se dels enemics. A mesura que s'entrellacen les seves històries de vida, la relació entre l'actor, el personatge i l'espectador esdevé cada vegada més fràgil.

L'autor



Dramaturg, director de teatre i actor. Ha escrit més de 20 obres de teatre i ha estat reconegut amb diversos premis, entre els quals destaquen el Premi Nacional de Literatura en dues ocasions: el 2011 per *Mi pequeño mundo porno* i el 2016 per *Ex: Tal vez la vida sea ridícula*.

El 2004 va ser becat per la Fundación Carolina per fer a Espanya el “Curs de professionals en dramaturgia i direcció de teatre” i el 2009 va participar a la International Summer Residency for Emerging Playwrights del Royal Court Theatre de Londres. Des de 2011 és membre del Lincoln Center Theater Directors Lab i artista resident del Théâtre des Quartiers d’Ivry de París, França.

Les seves obres s’han representat a Argentina, Brasil, Espanya, França, Estats Units, Mèxic, Panamà, Costa Rica, Equador, Bolívia i Perú. Els seus textos s’han traduït al francès, alemany, anglès, grec i portuguès. Amb els seus espectacles ha participat en reiterades oportunitats en festivals internacionals de teatre d’Amèrica i Europa. Ha fet conferències, classes i seminaris a Argentina (Seminario Iberoamericano de dramaturgia creativa coordinat per Mauricio Kartun/ELTI- Encuentro Latinoamericano de Teatro/Biblioteca Velez Arfield), Brasil (Sao Paulo-Nucleo de Dramaturgia do British Council SP/Universidad de Santa Catalina), Xile (Universidad de Chile/Universidad Finis Terrae/Universidad Católica), Cuba (Casa de las Américas/Festival Mayo Teatral), Mèxic (Guadalajara Festival de Lecturas/DF Transdrama), França (Nouvelle Sorbonne Paris 3/Casa de Amerique Latine/Theatre Quartier d’Ivry/Université Paul Valery), Israel- Palestina (Jerusalem-Teatro Nacional Palestino) o Suïssa (Lausanne-HETSR La Manufacture/Haute Ecole de Théâtre de Suisse Romande).

Actualment treballa activament al Teatro Nacional de Mòdena, amb a la Fondazione Teatro de Emilia Romagna i a l’Escola Yolanda Gazzo de Mòdena.

**Pedro Páramo de Juan Rulfo (Mèxic). Adaptació de Pau Miró
(Catalunya)**

Dilluns 20 de juliol a les 18h

Activitat gratuïta amb reserva prèvia

Sala de dalt, Sala Beckett



Lectura de fragments de la novel·la i de la versió teatral.

Fitxa artística

Autoria: **Juan Rulfo**

Dramatúrgia: **Pau Miró**

Direcció: **Mario Gas**

Amb: **Vicky Peña**

Una producció del Teatre Romea i el Grec 2020 Festival de Barcelona.

Sinopsi

Un home humil, Pedro Páramo, arriba a convertir-se en el cacic del seu poble, Comala, un llogarret que ell mateix espremerà i arrasarà fins a convertir-lo en un poble fantasma. Anys després, el seu fill, Juan Preciado, tornarà al poble, es creuarà amb els fantasmes dels qui hi van viure i descobrirà qui era realment el seu pare i com es va aprofitar dels habitants del poblet, inclosa la seva mare. És una història sobre la corrupció que ens parla dels mecanismes del poder i de com s'utilitzen arreu del món en benefici propi a partir d'uns fets que transcorren en una petita comunitat. La història del pare, l'home més important i corrupte de Comala, i la del seu fill, que arriba a la població quan ja està deserta i només es passegen pels carrers les ànimes dels qui hi van viure, s'alternen en una estructura laberíntica. N'ha creat la dramatúrgia Pau Miró.

L'autor de la novel·la

Juan Nepomuceno Carlos Pérez Rulfo Vizcaíno, conegut com a Juan Rulfo (Sayula, Mèxic, 16 de maig de 1917 – Ciutat de Mèxic, 7 de gener de 1986) va ser un escriptor i guionista mexicà, màxim exponent del realisme màgic i autor cabdal de la literatura castellana. Als anys 50 va començar a publicar els seus escrits en diferents revistes del país i a col·laborar en la creació de guions per a la televisió. Les seves úniques obres publicades en vida són *El llano en llamas* (1953), recopilació de contes; *Pedro Páramo* (1955), obra cabdal del realisme màgic; i *El gallo de oro* (1980), recull dels guions per a la televisió.

Un altre vessant del seu llegat artístic són les fotografies, que es van donar a conèixer de manera àmplia el 1980, gràcies a una exposició muntada al Palacio de Bellas Artes de Ciutat de Mèxic.

Rulfo va rebre el Premi Príncep d'Astúries de les Lletres l'any 1983 en reconeixement de l'alta qualitat estètica, fondària inventiva, encert i novetat expressiva, així com de la seva decisiva influència en la posterior narrativa del seu país i el lloc destacat que ocupa en el conjunt de les lletres hispanes, i el Premi Manuel Gamio, al mèrit indigenista, corresponent al 1985, de manera pòstuma.

L'autor de l'adaptació



Actor, dramaturg i director. Llicenciat en Interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona (1998). S'ha format com a dramaturg en diferents seminaris de la Sala Beckett impartits per Carles Batlle, Sergi Belbel, Xavier Albertí, José Sanchis Sinisterra i Javier Daulte, entre d'altres. En el terreny de la dramaturgia i direcció, alguns dels seus treballs són *Cyrano*, una adaptació del *Cyrano de Bergerac* d'Edmond Rostand (Festival Temporada Alta, 2017), *Un tret al cap* (Sala Beckett, 2017), *Filla del seu pare* (Teatre Lliure, 2017), *Victòria* (TNC, 2016), una dramaturgia per a Lluís Homar de *Terra Baixa* (Festival Temporada Alta, 2014) i *Dones com jo* (Teatre Romea, 2014). També és autor d'*Adiós a la*

infancia (dramatúrgia a partir de les principals novel·les de Juan Marsé amb direcció d'Oriol Broggi. Teatre Lliure, 2013) i *Els Jugadors*, que també dirigeix (Festival Temporada Alta, 2011, i Teatre Lliure, 2012). Aquest text va guanyar el premi Butaca al millor text 2012 i ha estat traduït a l'italià, anglès, grec i castellà. A més a més, a Itàlia es va estrenar amb gran èxit de crítica i públic al Teatro Piccolo de Milà el 2013 i es va endur el prestigiós Premi Ubú com a millor text estranger. Durant la temporada 2008-2009 estrena *La trilogia animal*, de la qual és autor i director i per la qual rep el Premi de la Crítica Teatral de Barcelona al millor text. El 2004 estrena *Plou a Barcelona* a la Sala Beckett, sota la direcció de Toni Casares, peça que s'ha estrenat arreu del món (Itàlia, Portugal, Anglaterra, Canadà...).

El combat del segle de Denise Duncan (Costa Rica / Catalunya)

Divendres 24 de juliol a les 18h

Activitat gratuïta amb reserva prèvia

Sala de dalt, Sala Beckett



Fitxa artística

Autoria i direcció: **Denise Duncan**

Traducció al català: **Marc Rosich**

Amb: **Queralt Albinyana, Àlex Brendemühl, Armando Buika, Andrea Ros i Yolanda Sikara**

Una producció de la Sala Beckett, el Grec 2020 Festival de Barcelona, el Centre Dramàtic Nacional i el Teatre Principal de Palma.

Sinopsi

Un boxejador americà arriba a la Barcelona de principis del segle XX. Es diu Jack Johnson i ha estat el primer afroamericà que s'ha proclamat campió mundial de pesos pesants. Es va enfrontar a Jim Jeffries en l'anomenat "Combat del segle" i, contra tot pronòstic, el va guanyar, en una victòria al racisme. Johnson haurà de pagar un preu elevat pel seu triomf: una sentència injusta que el fa abandonar el país. I encara que a Barcelona troba uns aires diferents, potser més lliures, a Jack Johnson el persegueixen els fantasmes del seu passat i el record del seu rival, Jim Jeffries.

L'autora resident d'enguany a la Sala Beckett ens parla sobre el racisme, les conseqüències de l'èxit, l'amor, la vida i el destí a partir de la història d'un boxejador negre al Paral·lel de principis del segle XX.

L'autora

Llicenciada en direcció i dramaturgia per l'Institut del Teatre de Barcelona (2012). Graduada del Postgrau Social Media Content: Community Manager i Content Curation (2017). Màster en Estudis Teatral i Audiovisuals per la Universidad de la Coruña (2004). Llicenciada en Arts Dramàtiques (2004) i en Comunicació Col·lectiva amb èmfasi en Periodisme per la Universidad de Costa Rica (2004). A partir del 2002 es dedica principalment al teatre com a actriu, productora, dramaturga i directora d'escena. És Accèssit del Premi per a textos teatrals Marqués de Bradomín per la seva obra *Negra, o nocturnal de una piel inoculada por el odio nuestro de cada día* (2004) i Premi Ciutat de Manacor de Teatre Jaume Vidal Alcover per *Negrata de merda* (2018). Ha estat becada per al VII Laboratori d'Esriptura Teatral de la Fundació SGAE.

És membre fundador de La Pulpe Teatro (companyia independent). Entre les seves obres destaquen *Está linda la mar* (autoria i direcció; 2012); *Vaques sagrades* de Tarooa Teatre (autoria; Teatre Almeria, 2013); *C.O.C.A.* (autoria i direcció; IT Emergents: Festival Grec, Temporada Alta i FiraTàrrega, Fira de Teatre de Manacor, 2014); *La Taverna dels Bufons* (coautora juntament amb Martí Torras; Teatre Romea); *Una dona en el mirall* (autoria i direcció; Sala Atrium, 2018); *Taques de tardor* (lectura dramatitzada al cicle "Dones

-

de

